

INFORMAČNÍ LIST PRO FARNÍKY A POUTNÍKY STAROBOLESLAVSKÉ

Slavnost svatého Václava nejen staroboleslavsky

Při zahájení letošní Svatováclavské staroboleslavské národní pouti zazněla případná připomínka, že v letošním roce tuto staroboleslavskou národní pouť prožíváme již po třinácté. Šťasná nebo nešťasná třináčka? Určitě šťastná! Vzpomeňme při této příležitosti vděčně na ty, kdo naši staroboleslavskou pouť s láskou a velkou obětavostí připravovali a pro ni se velmi nasazovali a již nejsou společně s námi časnými poutníky po této zemi. Všem ostatním právem náleží nejen odměna z rukou dobrotivého Boha, ale i vroucí díky nás všech, které jistě každá z již uplynulých třinácti staroboleslavských národních poutí potěšila a naplnila nejen pozemskou radostí.

Oslava svatého knížete Václava však není jen naší staroboleslavskou záležitostí. Mnoho chrámů v naší zemi je tomuto našemu národnímu patronovi zasvěceno a věřím, že ve většině z nich je zbožně oslavován. Najdou se ovšem i takové svatováclavské kostely, které jsou zavřeny po celý rok... – a tedy i o slavnosti svatého Václava. Věřme, že je snad někdo někdy otevře a svatováclavské zasvěcení náležitě připomene.

Já osobně rád připomenu nejen sobě jeden svatováclavský oltář. Ten byl vystaven v římské bazilice svatého Petra ve Vatikáně. Tato velkolepá bazilika procházela a ve vnitřní výzdobě stále prochází přestavbou a obnovou. Od počátku čtrnáctého století je neodmyslitelně její součástí i oltář zasvěcený svatému Václavu. Jeden takový malý, ale úžasně významný kousek svatopetrské baziliky Města Říma. Svědčí o zbožnosti českého národa a úctě, kterou naši předkové svatému Václavovi prokazovali. Mužeme jej právem považovat za "výkladní skříň" zbožnosti našich předků. Nejsem si příliš jistý, že další a i větší evropské národy mají v srdci Říma svůj národní oltář. Svatováclavský český oltář ve svatém Petru ve Vatikánu se v dnešní době nalézá v té části svatopetrské baziliky, která je vyhrazena k udílení svátosti smíření – svaté zpovědi. I to, prosím, vnímejme jako vzácný svatováclavský odkaz!

Libor Bulín, probošt

OČEKÁVANÉ UDÁLOSTI MĚSÍCE ŘÍJNA

PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA

MISIJNÍ NEDĚLE

...V NEDĚLI 16. ŘÍJNA bude bezprostředně po obvyklé ranní farní mši svaté navazovat „misijní koláč“. Srdečně zveme k hojně účasti.

Zároveň prosíme farníky, aby podle svých možností velkoryse napekli a zároveň byli odhodlaní nakupovat - vše ve prospěch a na podporu misijního díla. Za Vaši ochotu a obětavost předem děkujeme.

Z liturgického kalendáře

1. 10..... /sobota/..... Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
2. 10..... /neděle/ 27. neděle v mezidobí
4. 10..... /úterý/ Památka sv. Františka z Assisi
7. 10..... /pátek/ Památka Panny Marie Růžencové
9. 10..... /neděle/ 28. neděle v mezidobí
11. 10..... /úterý/ Památka sv. Jana XXIII.
15. 10..... /sobota/..... Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve
16. 10..... /neděle/ 29. neděle v mezidobí
17. 10..... /pondělí/ Památka sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a mučedníka
18. 10..... /úterý/ Svátek sv. Lukáše, evangelisty
21. 10..... /pátek/ Památka bl. Karla Rakouského
22. 10..... /sobota/..... Památka sv. Jana Pavla II.
23. 10..... /neděle/ 30. neděle v mezidobí
28. 10..... /pátek/ Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
30. 10..... /neděle/ 31. neděle v mezidobí

V době vydání tohoto listu nebyly známé žádné termíny slavení mše svaté mimo obvyklého pořádku.

Na slovíčko s panem proboštem...

V této rubrice bude pan probošt odpovídat na otázky, které na něj budou písemnou formou směřovány. Prosíme, tyto dotazy vkládejte do schránky s označením „Svatováclavský zpravodaj“, která je v sakristii baziliky Nanebevzetí Panny Marie, nebo je pošlejte elektronicky na e-mail tohoto listu – zpravodaj.stb@seznam.cz

Hledejme a vzývejme dalšího staroboleslavského ochránce a přimlouve

Poslední zářijový den slavíme památku svatého Jeronýma, kněze a učitele církve, jednoho za čtyř velkých západních církevních Otců. Svatý Jeroným prožil podstatnou část svého života v judském Betlémě, v místě Kristova narození. Tam se učil semitské jazyky a překládal biblické texty z hebrejských, aramejských a řeckých originálů do latiny. V Betlémě i zemřel a byl tam pohřben. Jeho ostatky byly přeneseny spolu s Kristovými betlémskými jeslemi do Říma a uloženy v oltáři prvního mariánského chrámu na křesťanském Západě – baziliky Sancta Maria Maggiore v Římě. Tam jsem hrob svatého Jeronýma navštívil i já a vyslechl si vyprávění jednoho moudrého kněze, který na tomto místě připomněl, že kdesi četl, že se komusi zjevil svatý Jeroným a trpce si stěžoval, že se nemůže víc u Pána Boha přimlout, protože jej málokdo vzývá. Již často jsem neřešitelné problémy vložil do orodování svatého Jeronýma a nikdy jsem nebyl zklamán. Což s jeho přimlouvou počítat i při obnově naší Staré Boleslavi.

NÁVŠTĚVA ZVLÁŠTĚ MILÁ

*Novokněz Pražské arcidiecéze R.D. Mgr. Štěpán Faber (*1947) ukončil studia na KTF UK v Praze v roce 1995. Vysvěcen jako stálý jáhen byl v roce 1993. Jáhenskou službu vykonával při katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha a ve Fakultní nemocnici Motol. V červenci 2015 ovdověl. Je otcem tří dětí. V neděli 18. září navštívil Starou Boleslav, sloužil zde v chrámu Nanebevzetí Panny Marie mši svatou, po které jednak v mariánské svatyni, jednak v Charitním domově uděloval novokněžské požehnání. Požádali jsme jej při této příležitosti o krátký rozhovor.*

Jaký je Váš vztah k poutnímu místu Staré Boleslavi? Vzpomenete si, kdy jste tu byl poprvé?

S rodiči a mými bratry jsme chodili pěšky z pražského Hloubětína v sobotu před svátkem sv. Václava nebo v sobotu po něm na pouť. Byla to pro mne zábava, protože někde při cestě byly švestky, které jsme si trhal, ale také jsme se modlili růženec, to už pro mne až taková zábava nebyla. Pak po vojně jsme jako mladí chodili za stejným účelem s P. Josefem Mixou, který byl mým duchovním otcem. V té době už modlitba růžence byla nedílnou součástí, která dávala rytmus chůzi a cesta ubíhala neuvěřitelně rychle.

Školní a studentská léta jsou obdobím příprav na život v dospělosti. Jak jste si tehdy představoval svou budoucnost? Na jaké povolání jste se připravoval?

Byli jsme jako rodina dost profláknutí. Mám tři starší bratry, chodili jsme ministrovat, takže jsme byli docela tučné sousto pro komunistické predátory. Když jsem končil základní školu, třídní učitelka spolu s ředitelkou si zavolali rodiče, aby jim sdělili, že mi nedají doporučení na žádnou školu a že nabízejí učební obor: zedník, kominík nebo doly v Kladně. Otec se jich zeptal, jestli by mě pustili na dřevorubce. S určitým zaváháním souhlasily s odůvodněním, že i to je dělnická profese. Začínal jsem u lesů, nejdříve v Prachaticích, potom ve Vimperku. To už jsem byl dělnický kádr a otevřely se mi dveře do školy. Studoval jsem při zaměstnání stavařinu vodohospodářský obor. V projekci jsem však projektoval inženýrské sítě, pak jsem dělal hlavního inženýra v ateliéru národního umělce Václava Hliského, který si mne jako straník vzal pod ochranná křídla, pak ve stejné pozici v ústavu pro rekonstrukce památkových měst a objektů. Po oslovení panem kardinálem Tomáškem, jsem začal koncipovat něco, co předcházelo dnešnímu stavebnímu odboru Arcibiskupství pražského.

V jakých souvislostech doby a Vašeho života jste vstoupil do služby Církve? Co Vás k tomuto rozhodnutí přivedlo a v jaké oblasti jste v Církvi začal pracovat?

V době, kdy jsem studoval a pracoval, založil jsem rodinu. Když naše děti dorůstaly školního věku, začal jsem je učit náboženství. Naši přátelé a vrstevníci mě prosili, jestli bych nepřijal i jejich děti. Byla to nakonec skupina pětáctyřiceti dětí rozdělených na dvě skupiny, na starší a mladší. Scházeli jsme se v bytech. Děti začaly mít otázky, které mě přiměly získat více znalosti. Začal jsem studovat teologii se salesiány ve skrytosti.

Kdy jste pocítil a rozeznal povolání k jáhenské službě? Jak jste toto povolání prožíval, jakou mělo podobu a konkrétní obsah? A jak jste toto povolání sdíleli ve společenství Vaší rodiny?

Po nějakém čase mě oslovil tehdejší představený P. Lád'a Vik, zda bych neuvažoval o jáhenské službě. Dost mě to zaskočilo, protože něco takového mě nenapadlo. Bylo to dost těžké rozhodování. S manželkou jsme o tom dost uvažovali. Nakonec jsme si řekli, že tedy ano. Absolvoval jsem vše, co k tomu mělo předcházet. Praxe byla v době totality taková, že proběhlo tajné svěcení většinou v zahraničí a tam, kde to bylo možné, se to oznámilo ordináři, který to zapsal do tajného archivu. Měl jsem být svěcen v Berlíně v roce 1984. Rozhodl jsem se, že to arcibiskupovi Tomáškovi řeknu předem. Těšil jsem se z toho, jak mě povzbudí. Měl jsem k němu blízko už z doby, kdy mu P. Mixa dělal sekretáře. Když jsem mu celou věc předestřel, díval se tak nějak skrze mne a pak mi řekl, že mi to nedoporučuje. Dodnes neznám jeho důvod. Byl jsem jako opařený. Vnitřně jsem to přijal tak asi třetí den s tím, že slovo biskupa je pro mne závazné. Pak přišel arcibiskup Vlč. V době totality jsme tak různě kolem sebe oscilovali. Když se stal pražským arcibiskupem, byl informovaný a zeptal se mě, jak je to s mým jáhenstvím. Řekl jsem mu, že jsem se biskupovi jednou dal k dispozici. Zeptal se, zda dispozice trvá a když jsem mu řekl, že ano, řekl mi, abych si vykonal exercicie, a řekl datum a kde svěcení proběhne. Dohodli jsme se na 6. března 1993 v kostele Panny Marie Andělské u kapucínů.

Spolu jsme tam ministrovali, já jako pachole chovné, on jako student. Pochopil jsem Boží režii. Děti o devět let povyroستly, rodina vyzrála.

Podivuhodné jsou cesty Páně... Vás dovedly až ke kněžskému svěcení, které Vám udělil 25. června 2016 arcibiskup kardinál Dominik Duka. Jak k tomuto vývoji událostí došlo? Proč a za jakých okolností jste přijal tuto svátost?

Biskupský vikář P. Vojtěch Eliáš mě oslovil, jestli bych neuvažoval o kněžství. Po zkušenosti s kardinálem Tomáškem jsem si uvědomil, že služebné kněžství není něco, co si já přeji. A řekl jsem, že já určitě nebudu žádat, že je to věc ordináře. Po nějakém čase se mě znovu dotázal a řekl mi, že záležitost byla projednána s tím, že musím o to písemně požádat. Poslal jsem písemnou

žádost a ruce na mne byly vloženy. Mým jediným motivem k tomuto kroku byli nemocní. Mnozí při rozhovorech rozkryli svůj život. Když jsem zjistil, že byli katolicky pokřtěni, nabízel jsem, že jim zavolám kněze. Odpověď byla v zásadě podobná, nechtěli to sdělovat někomu dalšímu.

Byl jste ustanoven jako výpomocný duchovní ŘKF u katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha a jako nemocniční kaplan fakultní nemocnice v Motole. Co všechno Vaše kněžská služba zahrnuje? Co z této Vaší služby je nejsilnějším pramenem radosti, nadšení a motivací ke službě? A naopak: co na kněžství vnímáte jako nejnáročnější součást tohoto povolání?

Musím říci, že je to hukot. V nemocnici jsem čtyři dny v týdnu. Chodím pravidelně na spondylochirurgii, rehabilitaci, spinální jednotku a dvě stanice na Centru následné péče (LDN). Nejtěžší odd. je spinálka, jsou to lidé s trvalými následky. Dost mladých lidí, motoriky, kola, skoky do vody, lezení skal. Je tam výborný primář sám je také na vozíku, výborné lékařky, zdravotní personál a přijali mě jako součást jejich oddělení. Služba na faře se týká především katechezí katechumenů, snoubenců, rodičů ke křtu dětí, setkávám se s lidmi, kteří prošli u mne katechumenátní přípravou a přicházejí nadále, vlastně je to taková mystagogie. To je výborné vyvážení té těžké služby ve špitále.

Motivací je zatím úžas, toužím, aby mě neopustil. Mám mešní texty za ta léta naposlouchané, že bych je mohl snad říkat i pozpátku, ale když se je nyní modlím, je to úplně něco jiného. Cítím v sobě sílu, o které vím, že není moje.

Doufáme, že jsme se s Vámi ve Staré Boleslavi určitě neviděli naposledy, že (snad brzy) přijedete znovu. Je něco, co Vás v souvislosti s Vaší poslední návštěvou nejstaršího českého poutního místa napadlo a chtěl byste to místním farníkům a poutníkům touto cestou sdělit?

No jasně, byla to reminiscence na to, jak jsem řekl výše, ale také velká souvislost právě s katedrálou, kde je hrob sv. Václava. V katedrále sloužím třiaadvacet let. Měl jsem také na starosti zajištění asistence jáhnů z různých diecézí české provincie při nezapomenutelné návštěvě papeže Benedikta XVI. A co vzkázat farníkům? Ať s láskou a zdravým sebevědomím pečují o toto místo. A poutníkům, aby s úctou a pokorou na toto posvátné místo, promodlené mnohými generacemi, přicházeli a byli posílení vlídností Matky Boží.

Moc děkujeme za rozhovor. Budeme na Vás pamatovat v našich modlitbách. Kéž Vás Pán provází svým požehnáním!

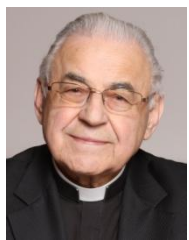
POUŤ DO ŘÍMA V ROCE MILOSRDENSTVÍ

Dvacátému devátému Svatému roku v dějinách Církve po roce 1300, který byl vyhlášen při příležitosti 50. výročí od zakončení II. vatikánského koncilu a kterému bylo vyhrazeno období od 8. prosince 2015 do 20. listopadu 2016, vtiskl Svatý otec výrazné téma svého pontifikátu: Boží milosrdenství. Dne 10. září 2016 byla v rámci mimořádné generální audience papeži Františkovi předána socha patronky českých zemí sv. Anežky České. Tato socha byla následně umístěna do baziliky sv. Petra do Kaple svatých patronů Evropy v blízkosti hrobu sv. Petra. Předání sochy doprovázela národní pouť věřících z České republiky.

Delegaci České republiky vedl ministr kultury Daniel Herman. Součástí delegace byla mj. místopředsedkyně Senátu PČR paní Miluše Horská, z jejíž iniciativy se celá akce konala, hejtman královéhradeckého kraje a senátor Lubomír Franc, senátor Petr Gawlas, poslanec Augustin Anderle a policejní prezident generál Tomáš Tuhý. Přítomen byl dále zástupce Ministerstva zahraničních věcí, 3 studenti kamenosochařské školy, kteří sochy vyrobili, a zástupci katolické charity, členové Studentského parlamentu, zástupce Rady seniorů a postižené děti. V neposlední řadě je nutné zmínit i dva pěvecké sbory z Pardubic, které zpívaly papeži Františkovi na generální audienci a poté doprovázely zpěvem odpolední mši svatou. Sochu do Říma dále doprovodili rovněž představitelé církve v čele s kardinálem Miloslavem Vlkem, biskup královéhradecký Mons. Jan Vokál, v jehož diecézi socha vznikla, biskup českobudějovický Mons. Vlastimil Kročil a biskup plzeňský Mons. Tomáš Holub.

Jsme rádi, že jsme se mohli s rodinou (a v srdci s těmi, kteří nám jsou blízko a s nimiž sdílíme víru ve farnosti a ve službě) této poutě zúčastnit. Vyjeli jsme z Brna ve čtvrtek 8. září po poledni a zhruba po 20 hodinách jízdy autobusem jsme byli ve Věčném městě. Páteční den byl vyhrazen putování po římských bazilikách a místech zvláště cenných pro poutníky z naší země. V sobotu jsme pak byli přítomni audienci na Svatopetrském náměstí, odpoledne jsme se účastnili dalšího českého poutního programu včetně procesí do baziliky sv. Petra. Prošli jsme Svatou bránou, následně byla celá akce ukončena u oltáře sv. Václava. Unavení ale inspirovaní jsme téhož dne večer vyjeli domů. V souvislosti s touto poutí vznikl po několika dnech po návratu rozhovor s J.E. Miloslavem kardinálem Vlkem...

Nejdůstojnější pane kardinále, 10. září 2016 jsme v Římě společně prožili českou pouť ve Svatém roce milosrdenství. Moc Vám děkujeme za společenství s Vámi. Jak na tuto pouť vzpomínáte? Čím pro Vás byla oslovující?

Tak se trochu usmívám tomu Tvému oslovení, ale to nic...

Svatý otec František rozhodl, že v tomto mimořádném jubilejním roce budou otevřeny Svaté brány kromě Říma poprvé i v katedrálách po celém světě a dokonce i na mnoha dalších místech uvnitř diecézí. Jen v České republice, tedy na území diecézí Čech a Moravy jich je celkem 35 (k naší radosti je jednou z nich i Svatá brána ve Staré Boleslavi). Jak tuto vůli náměstka Kristova vnímáte? Jakým znamením doby to pro nás je nebo má být?

Svaté brány v jubilejním roce – to je jistě zcela obvyklé. A rozšíření možností získat milosti Svatého roku je jistě dáno jeho tématem – „Boží milosrdenství“ – a otevřeným srdcem tohoto papeže. Tím papež chce více podtrhnout, že „milosrdenství Boží je věčné“ /Ž 136/.

Do Říma přicházejí každoročně tisíce poutníků z celého světa, díky Svatému roku je spektrum poutí i poutníků letos zřejmě ještě bohatší než obvykle. Jaké místo měla z pohledu této perspektivy a v tomto kontextu pouť z České republiky?

Ano, do Říma putuje každoročně mnoho věřících. Důvodů je tolik...! Tím spíše v průběhu Jubilejního roku je běžné, že se z každé diecéze konají poutě do Říma jednak na setkání s papežem, jednak věřící rádi projdou tou „hlavní“ jubilejní bránou u svatého Petra... Z naší republiky byla vedle různých diecézních poutí vykonána tato „národní pouť“ do Říma, která měla zvláštní

motiv. Totiž církev v naší zemi darovala papeži Františkovi sochu sv. Anežky České. Ta byla kanonizována v roce 1989, na prahu nové éry našich dějin, po pádu komunistického systému a stala se symbolem naší nové svobody...

V sobotu 10. září jste při dopolední mimořádné generální audienci právě Vy představil Svatému otci dar z České republiky – sochu sv. Anežky České. Proč byl vybrán právě tento dar a jak na něj papež František reagoval?

Proč byl vybrán takový dar, o tom jsem už hovořil... Svatý Otec měl z tohoto daru velkou radost, protože Anežka, královská dcera, si zvolila cestu chudoby sv. Kláry, duchovní dcery sv. Františka, a skláněla se k chudým. Papež má pro chudé velkou „slabost“. A Anežka měla i velký smysl pro milosrdenství...

Při homilii mše svaté, kterou jste v bazilice San Giovanni dei Fiorentini slavil společně s biskupy, kněžími a s ostatními poutníky – s reprezentanty českých a moravských diecézí, jste hovořil o třech významných stopách českého národa v bazilice sv. Petra – o oltáři svatého Václava, hrobu kardinála Josefa Berana a nyní nově i o soše svaté Anežky České. Vzpomínám si, že jste

stál u zahájení kanonizačního procesu kardinála Josefa Berana, kterému od 2. dubna 1998 přísluší označení služebník Boží. Jaký je nynější stav a naděje, že bude kardinál Beran, pohřbený mezi papeži, povýšen k úctě oltáře?

Tady musím připomenout, že bazilika sv. Petra je centrem celosvětové katolické církve. A my, i když jsme malý národ v srdci Evropy, máme v tomto světovém centru poměrně silné stopy: oltář hlavního patrona našeho národa a ty další stopy, které jsi zmínil. Obvykle se neví, že malá žlutá luneta, to okýnko nad papežskou katedrou, je z českého skla. Stejně tak si málo návštěvníků uvědomuje, že uprostřed chrámové lodi jsou naznačeny velikosti některých světových katedrál. A ačkoliv jsou jich ve světě tisíce, mezi těmi několika v bazilice sv. Petra je uvedena i velikost pražské svatovítské katedrály.

Kanonizační proces kardinála Berana, který jsme v době mého arcibiskupského mandátu zahájili, se neúměrně vlekl. Nedávno byl vyměněn postulátor procesu a tak se domnívám, že proces poněkud postoupí.

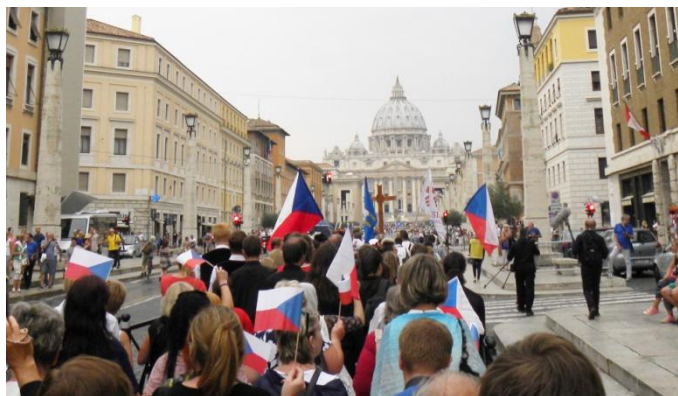
Na jaře roku 1990 jste přijal biskupskou službu, v roce 1994 Vás papež Jan Pavel II. povolal do sboru kardinálů, v letech 1993-2001 jste byl předsedou Rady evropských biskupských konferencí (CCEE). Mše svatá, které jste nyní v Římě předsedal, byla obětována za národ. Jaký vnímáte z tohoto Vašeho úhlu pohledu služby Církvi vývoj v obsahu a aktuálnosti modliteb, obětí a proseb za český národ? Před více než 25 lety se národ těšil ze svatořečení Anežky a s nadějemi vykročil do svobody. V čem podle Vás „tlačí bota“ národ v současnosti?

Domnívám se, že jsme po pádu komunismu řádně nevyhodnotili a neanalyzovali příčiny vzniku a hrůzného charakteru i pádu totalitních režimů minulého století, které byly založeny na nenávisti, třídní a rasové, a postrádaly jako základ aspoň obecné duchovní hodnoty. Bohužel po pádu komunismu se politické moci chopili pragmatici, kterým šlo hlavně o ekonomickou transformaci bez hodnotových základů... Hlavním úsilím bylo vybudovat blahobyt bez ohledu na duchovní hodnoty. Někteří politici nové doby otevřeně deklarovali, že takové hodnoty neznají... Za této situace se pak došlo k té obrovské korupci, která tolik poškodila a dosud poškozují naši společnost...

K radosti českých (a zvláštěním způsobem staroboleslavských) věřících o Vás slyšíme v souvislosti se svatováclavskou úctou: oltář svatého Václava byl místem, kde ve Vaší přítomnosti vyvrcholila letošní česká pouť, při níž jsme Svatou bránou vstoupili do baziliky sv. Petra, kde ale také již řadu let slavíte mši svatou v den slavnosti hlavního patrona českého národa i země. Evidentně máte k tomuto místu vřelý vztah. Jak jste k této službě Církvi dospěl?

Již delší řadu let se vedle hlavního slavení svátku národního patrona ve Staré Boleslavi, kde byl svatý Václav zavražděn, zásluhou našeho velvyslance u svatého Stolce JUDr P. Vošálíka slaví každoročně svátek sv. Václava i u sv. Petra ve Vatikánu, když tu má tento hlavní patron našeho národa už po staletí svůj oltář v blízkosti centrálního oltáře baziliky. Byl jsem před léty pozván, abych spolu s římskými Čechy a s poutníky slavil u svatého Petra tuto slavnost. A já jsem rád tuto službu přijal. Protože se pohřeb novodobého „mučedníka“ kardinála Berana konal právě před oltářem svatého Václava, chodíme vždy po mši svaté uctít také kardinálovu památku do vatikánského podzemí.

Podle vnějších znaků a zvláště s nevelkým časovým odstupem není úplně dobře možné ve věcech duchovních hodnotit. Přesto se Vás zeptám: Jak tuto pouť hodnotíte?

Tato pouť, na rozdíl od jiných národních poutí v minulosti, nebyla tak „masová“, protože se v tomto roce počítalo a počítá s řadou menších diecézních poutí. Poutě měla název „národní“ spíše proto, že jsme jako dar přinášeli papeži Františkovi sochu sv. Anežky České.

Nejdůstojnější pane kardinále, moc děkuji za rozhovor. Přeji Vám pevné zdraví a hojnost darů Ducha svatého pro Vaši službu!

ŘÍJEN – MĚSÍC RŮŽENCE

INSPIRACE PRO MODLITBU NEJEN V RODINÁCH (RŮŽENEC ZA MISIE)

Ve jménu Otce, i syna i Ducha svatého.

Modlitba:

Důvěřujeme ti Pane, a proto dnes putujeme společně s modlitbou růžence. Chceme se tak sjednotit v prosbách se všemi, kteří dnešní večer prosí po celém světě za misie.

Věřím v Boha...

Otče náš...

Zdrávas Maria...	...Ježíš, v kterého věříme...
Zdrávas Maria...	...Ježíš, v kterého doufáme...
Zdrávas Maria...	...Ježíš, kterého milujeme...

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
jako byla na počátku, i nyní, i vždycky a na věky věků. Amen.

1.desátek:

Prosíme za země, kde lidé žijí v chudobě, materiálním nedostatku a strádání.

Otče náš...

1. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s hladovými...
2. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s žíznícími...
3. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s umírajícími...
4. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je v lidské bídě...
5. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nemocnými...
6. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nimi v nedostatku...
7. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nemocnými dětmi...
8. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s matkami, kterým zemřelo dítě...
9. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nimi v jejich strádání...
10. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kdo jim pomáhají...

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...
Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy...

2.desátek:

Prosíme za země sužované válkou, obzvlášť za Sýrii.

Otče náš...

1. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s umírajícími ve válce...
2. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nimi při nejistotě...
3. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nimi při strachu...
4. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nimi v utrpení...
5. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nimi při bojích...
6. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kdo ztratili blízkého...
7. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nimi v bolesti...
8. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s plačícími...
9. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kterým se ublížilo ...
10. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kdo jsou v zajetí ...

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy...

3.desátek:

Prosíme za země, ve kterých lidé žijí v nesvobodě myšlení a vyznání a jsou pod tlakem strachu a nejistoty.

Otče náš...

1. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s nespravedlivě trestanými...
2. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s toužícími po svobodě...
3. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s pronásledovanými pro víru...
4. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kdo trpí pro svůj názor...
5. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kteří se bojí bránit...
6. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, co nemohou následovat své povolání...
7. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, co ztratili svou hodnotu...
8. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kdo žijí pod nátlakem...
9. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kdo jsou v nejistotě...
10. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je s těmi, kdo jsou nespravedlivě odsouzeni...

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy...

4.desátek:

Prosíme za země, kde je blahobyt, ale lidé v nich často prožívají stres, deprese a prázdnotu bez Boha.

Otče náš...

1. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je v naší samotě...
2. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který vyplňuje naši prázdnotu...
3. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který přichází do našeho neklidu...
4. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který léčí duchovní bídu...
5. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který chce být smyslem lidského života...
6. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který naplňuje náš život...
7. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který uzdravuje naši duši...
8. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který za nás dal svůj život...
9. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je tvůrce pokoje...
10. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je láska...

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy...

5.desátek:

Prosíme za lidi, kteří Boha ještě nepoznali, nepřijali nebo ho opustili.

Otče náš...

1. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který dává dar víry...
2. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je cíl našeho života...
3. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je naším pomocníkem...
4. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je naším průvodcem...
5. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který je dárce povolání...
6. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který přibližuje k Bohu...
7. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který nás vede...
8. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který se nám chce dát poznat...
9. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který chce přijít do srdce každého člověka...
10. Zdrávas Maria... ...Ježíš, který na nás čeká s otevřenou náručí...

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy...

Zdrávas Královno...

Oroduj za nás, Královno posvátného růžence, aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se:

Bože, Ty jsi stvořil celý svět z lásky k nám.

Jsi dárce života a jsi s každým v jeho bolestech a těžkostech.

Prosíme, dej každému člověku pocítit, že jsi s ním a že i v těžkých zkouškách není sám.

Děkujeme Ti za tvé milosrdenství a Tvou lásku.

Amen.

INSPIRACE PRO RODINY

Milé děti, zkuste správně určit pořadí jednotlivých tajemství modlitby růžence, případně se neostýchejte poprosit rodiče o pomoc a dejte hlavy dohromady... ;-)

... z Ducha svatého počala ... do nebe vzal ... ukřižován ... v Káně svou božskou moc ... v chrámě obětovala ... Ducha svatého seslal ... bičován ...

Tajemství radostného růžence:
 ... kterého jsi, Panno, ...
 ... s kterým jsi, Panno, ...
 ... kterého jsi, Panno, ...
 ... kterého jsi, Panno, ...
 ... kterého jsi, Panno, ...

Tajemství slavného růžence:
 ... který ...
 ... který ...
 ... který ...
 ... který tě, Panno, ...
 ... který tě, Panno, ...

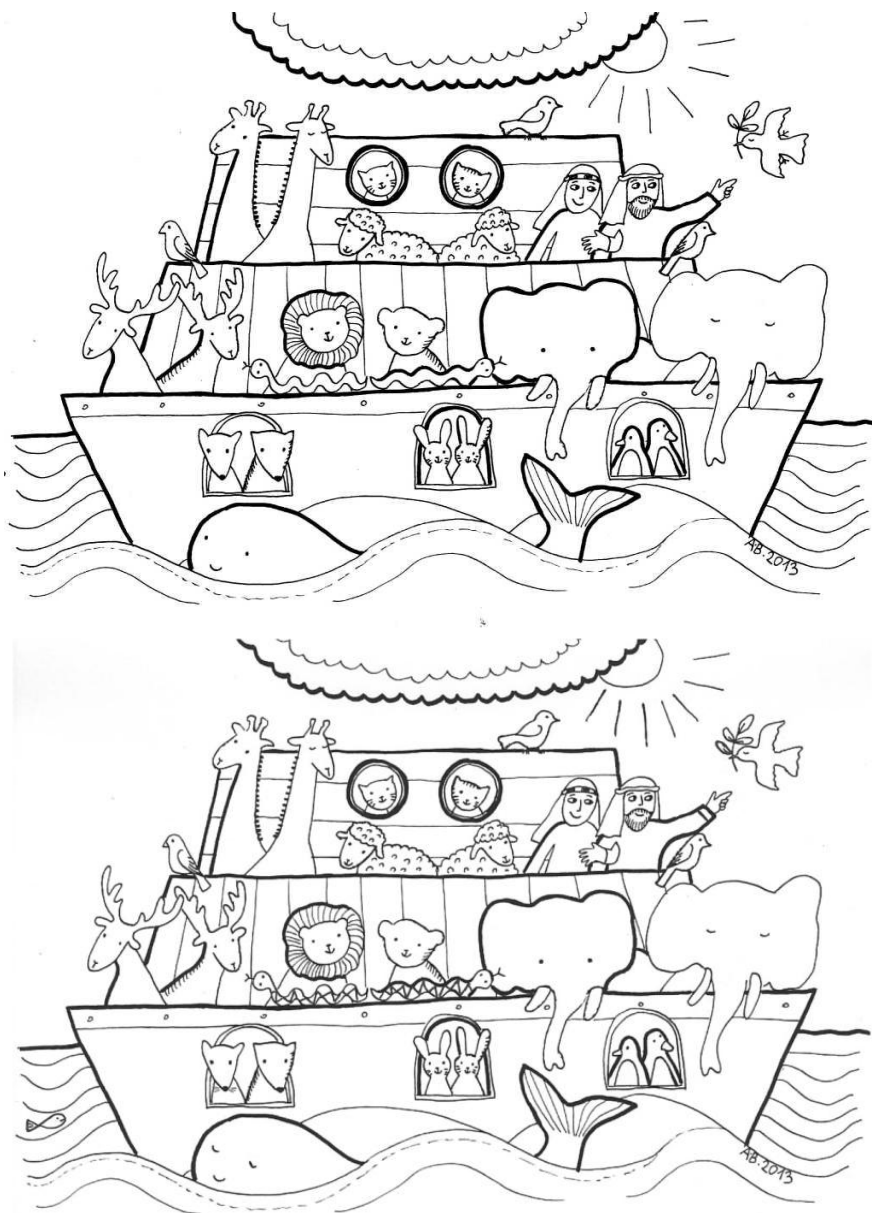
Tajemství bolestného růžence:
 ... který se za nás ...
 ... který byl za nás ...
 ... který byl za nás ...
 ... který za nás ...
 ... který byl za nás ...

Tajemství růžence světla:
 ... který byl ...
 ... který zjevil ...
 ... který hlásal ...
 ... který ...
 ... který ...

*Boží království a vyjížděl k pokání ... svatou Alžbětu navštívil ... na hoře proměněn zjevil svou slávu ...
 v chrámě nalezla ... z mrtvých vstal ... nesl těžký kříž ...
 v Betlémě porodila ... ustanovil Eucharistii ... na nebe vstoupil ... na nebe vstoupil ... na nebe vstoupil ...
 ... v chrámě obětovala ... Ducha svatého seslal ... bičován ...*

STRÁNKA PRO NAŠE NEJMLADŠÍ (A MINISTRANTY)

NAJDETE 10 ROZDÍLŮ?

Ve škole světců měsíce října:

Nic srdce nenaplňuje víc než přející mysl vůči druhému.

sv. Terezie od Dítěte Ježíše

Květina se nerozhlíží, je li tu někdo, kdo k ní bude chtít přivonět. Ona prostě pomaloučku vytváří svou vůni. A kdo po té vůni zatouží, přijde.

sv. František z Assisi

Prvním vnitřním pokáním, které všichni musíme konat, je přijmout od Boha ochotně a s důvěřující duší všechny bolesti a utrpení, které v životě potkáme, společně se vším, co nese těžkosti a trápení v dobrém naplňování závazků našeho stavu, v naší každodenní práci.

sv. Jan XXIII.

Pokud žijeme na této zemi, nemáme nic, co by nám bylo více potřebné, než pokoru. Celá duchovní stavba se opírá o pokoru. Čím blíže přijde duše k Bohu, tím víc je povinna růst v ctnosti pokory.

sv. Terezie od Ježíše

Dějiny učí, že demokracie bez hodnot se snadno promění ve zjevnou nebo kamuflovanou totalitu.

sv. Jan Pavel II.

Jak znáte blahoslaveného Karla Habsburského?

- Kdy blahoslavený Karel Habsburský žil?
 17. srpna 1787 – 1. dubna 1822
 17. srpna 1887 – 1. dubna 1922
 17. srpna 1878 – 1. dubna 1912
- Karel se oženil 21. října 1911, jeho manželkou byla?
 - Dita Bourbonsko-Parmská
 - Gita Bourbonsko-Parmská
 - Zita Bourbonsko-Parmská
- Kde se nenachází relikvie blahoslaveného Karla?
 - bazilika Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi
 - chrám Nanebevzetí Panny Marie v Jindřichově Hradci
 - bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Strahově

Seznam rozdílů a odpovědi na kvíz „Jak znáte blahoslaveného Karla Habsburského“, prosíme, odesílejte elektronicky na e-mail redakce listu (zpravodaj.stb@seznam.cz) nebo je odevzdávejte do schránky (krabice) v sakristii staroboleslavské baziliky Nanebevzetí Panny Marie nejpozději do neděle 23. října.

Určitě nezapomeňte uvést jméno, věk a kontakt na Vás. Všichni úspěšní řešitelé se mohou těšit na odměnu ;-)

DOPORUČUJEME VAŠÍ POZORNOSTI !!!

Výuka náboženství ve školním roce 2016-2017

Jak již bylo uvedeno v zářijovém čísle Svatováclavského zpravodaje, v aktuálním školním roce se v naší farnosti bude starat o výuku náboženství sestřička Jana Pavla, dkl. Vyučovat bude **každé úterý** v prostorách farní zahrádky (za ambity chrámu Panny Marie; vstup z Jungmannovy ulice), a to dvě skupiny dětí: **v čase od 15. do 16. hodiny** se bude první skupina připravovat na první svaté přijímání. Všechny ostatní děti se pak budou scházet **v čase od 16. do 17. hodiny**. Velmi nabádáme a povzbuzujeme k hojné účasti. V případě potřeby, prosím, určitě kontaktujte sestru Janu Pavlu (mobil 773 672 937).

Hledáme mladé talentované lidi

pro nácvik dětské zpívané mše svaté. První setkání a zkouška proběhly ve čtvrtek 29. září od 18 hodin v Charitním domově ve Staré Boleslavi. Kdy bude příští schůzka? Pečlivě sledujte nástěnky!

Pozvánka na pouť na Svatou Horu u Příbrami

V sobotu 15. října 2016 se uskuteční farní pouť s P. Josefem Hurtem ke Svaté bráně milosrdenství na Svatou Horu u Příbrami organizovaná farností v Brandýse nad Labem. Odjezd je plánován v 6:45 z Brandýsa nad Labem, resp. v 7:00 z prostoru před chrámem Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi; návrat se předpokládá okolo 16:30. Cena zájezdu je 250,- Kč. Přihlásit se je možné u p. Zbyňka Ludvíka (z.ludvik@seznam.cz; mobil 728 670 233) nebo přímo u P. Josefa Hurta (padre@josefhurt.cz; mobil 603 235 022). Podrobnější informace naleznete na nástěnce.

Pozvánka na pouť do Wadowic a Krakova

Ve dnech 14.-16. října se uskuteční pouť do Wadowicz, rodiště sv. Jana Pavla II., a do Krakova. V plánu je navštívit mj. Lagiewniki, Centrum Jana Pavla II. a hrob sv. sestry Faustýny Kowalské. Do plné kapacity autobusu jsou ještě 4 volná místa. Více informací u Marie Nohynkové (mobil 731 190 137).

Předběžná informace - připravujeme na listopad:

Slavnost Všech svatých (úterý 1.11.) – mše svatá bude v 18 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie.

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé (středa 2.11.) – mše svaté v bazilice Nanebevzetí Panny Marie budou ráno v 8 hodin a v 9 hodin; v 15 hodin proběhne dušičková pobožnost na hřbitově; večerní mše svatá bude v bazilice svatého Václava od 18 hodin.

Pořad pravidelných bohoslužeb ve Staré Boleslavi

den	hodina	místo
neděle	9:00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie
	10:30	Charitní domov
	18:00	bazilika svatého Václava
pondělí, středa, sobota	6:20	Charitní domov
	9:00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie
	15:15	Charitní domov
úterý, pátek	6:20	Charitní domov
	15:15	Charitní domov
	18:00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie